

"Dąż wyłącznie do sprawiedliwości." (Pwt 16,20)

Księga Powtórzonego Prawa to seria mów Mojżesza wygłoszonych pod koniec jego życia. Przypomina on nowym pokoleniom o prawach Pana i z daleka kontempluje Ziemię Obiecaną, do której odważnie prowadził lud Izraela.

W Księdze tej Boże "prawo" jest przedstawiane przede wszystkim jako "słowo" Ojca, który troszczy się o wszystkie swoje dzieci. Jest to droga życia, którą daje On swojemu ludowi, aby zrealizować Przymierze. Jeśli lud będzie je wiernie zachowywał, bardziej z miłości i wdzięczności niż z obawy przed karą, będzie nadal cieszył się bliskością i opieką Boga.

Jednym ze sposobów konkretnego wypełnienia tego przymierza otrzymanego w darze od Boga jest zdecydowane dążenie do sprawiedliwości. Wierni realizują to, gdy pamiętając z wdzięcznością, że zostali wybrani przez Boga jako Jego lud, nie oddają czci nikomu poza Panem, ale również gdy wyrzekają się tych dóbr osobistych, które byłyby wyrzutem sumienia wobec potrzeb ludzi ubogich.

Dąż wyłącznie do sprawiedliwości

Codziennność stawia nas przed wieloma poważnymi sytuacjami niesprawiedliwości, które dotyczą zwłaszcza najsłabszych, żyjących na marginesie naszych społeczeństw. Iluż Kainów stosuje przemoc wobec swojego brata lub siostry?

Usunięcie nierówności i nadużyć jest podstawową potrzebą sprawiedliwości, poczynając od usunięcia ich we własnym sercu i w tych środowiskach społecznych, w których żyjemy.

Bóg jednak nie przywraca sprawiedliwości niszcząc Kaina, ale raczej troszczy się, by go chronić, tak aby mógł wrócić i na nowo podjąć swoją drogę. Bożą sprawiedliwością jest dawać nowe życie.

Jako chrześcijanie spotkaliśmy Jezusa. Słowami i gestami, ale przede wszystkim darem życia i światłem Zmartwychwstania objawił nam, że Boża sprawiedliwość to Jego nieskończona miłość do wszystkich Jego dzieci.

W Jezusie otwiera się również dla nas droga praktykowania i szerzenia miłosierdzia i przebaczenia, które jest również fundamentem sprawiedliwości społecznej.

Dąż wyłącznie do sprawiedliwości

Ten werset z Pisma Świętego został wybrany z okazji Tygodnia Modlitwy o Jedność Chrześcijan 2019, który odbędzie się od 18 do 25 stycznia. Jeśli i my przyjmimy to Słowo, możemy zobowiązać się do poszukiwania sposobów pojednania, przede wszystkim wśród chrześcijan. Służąc wszystkim, będziemy skutecznie leczyć rany niesprawiedliwości.

Od kilku lat czynią to już chrześcijanie z różnych Kościołów, którzy wspólnie poświęcają się więźniom w Palermo (Włochy). Inicjatywa zrodziła się w sercu Salvatora, członka stowarzyszenia ewangelickiego: "Uświadomiłem sobie duchowe i materialne potrzeby tych naszych braci. Wielu z nich nie miało rodziny, która mogłaby im pomóc. Zaufałem Bogu i mówiłem o tym wielu braciom i siostram w moim Kościele i innych Kościołach". Christine, z Kościoła anglikańskiego, dodaje: "Możliwość niesienia pomocy potrzebującym braciom czyni nas szczęśliwymi, ponieważ urzeczywistnia opatrzność Boga, który chce, aby Jego Miłość dotarła przez nas do wszystkich". Nunzia, katoliczka, mówi: "Wydawało nam się, że jest to okazja, aby pomóc naszym braciom w potrzebie i przyczynić się - nawet poprzez małe, materialne rzeczy - do głoszenia Jezusa".

Jest to realizacja tego, co Chiara Lubich wyraziła podczas spotkania ekumenicznego w 1998 roku w kościele ewangelickim św. Anny w Augsburgu:

"Jeśli my, chrześcijanie, spojrzymy na naszą historię [...], smutkiem napawa nas fakt, że często była to seria nieporozumień, kłótni, zmagających. Jest to z pewnością wina okoliczności historycznych, kulturowych, politycznych, geograficznych, społecznych..., ale także konsekwencja zaniku wśród chrześcijan typowego dla nich elementu jednoczącego: miłości.

Działania ekumeniczne będą naprawdę owocne na tyle, na ile ci, którzy się im poświęcają, zobaczą w Chrystusie ukrzyżowanym i opuszczonym, który powierza siebie Ojcu, klucz do zrozumienia każdego rozłamu i do odbudowania jedności [...]. A żywa jedność przynosi skutek [...]. Chodzi o obecność Jezusa pośród osób we wspólnocie. "Gdzie są dwaj lub trzej – powiedział Jezus – zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich" (Mt 18, 20). Jezus pomiędzy katolikiem a ewangelikiem, którzy się miłują, między anglikanami a prawosławnymi, między ormianką a reformowanym, którzy się wzajemnie miłują. Ileż to już [daje] pokoju, ile światła, by iść właściwą drogą ekumeniczną!"¹.

Letizia Magri

¹ C. Lubich, "Preghiera ecumenica per l'Avvento", [przemówienie w Augsburgu w Niemczech, 29 listopada 1998].